MAGAZIN Sportiv

„BĂTRÎNUL" ŞI... MINGEA

De cînd noi toţi, cei ai casei, ne întîlnim în jurul cinei, nu l-am văzut niciodată pe tatăl meu atît de preocupat şi gînditor ca în seara asta. Refuză paharul de vin. Paharul acela mare, cu dungi aurii, care le... domină pe celelalte :

— Astă-seară nu beau. Mîine avem meci : „Bătrînii" de la cazangerie cu cei de la turnătorie.

Şi pleacă să se culce, Are gînduri mari. Trebuie neapărat să mă duc să-l văd... la... treabă !

...După-amiaza e însorită. Bate un pui de vînt printre castani, frunzele se aleargă pe marginea terenului, iar spectatorii — să tot fie vreo 500 — şi-au desfăcut gulerele şi fac un vacarm de nedescris.

— Hai „cazangeria" ! Atacă !... Atacă ! Nu-l lăsa !

Unde-o fi bătrînul meu? A... iată-l. Pe linia de fund la „turnătorie". Tocmai acum a intervenit ca un demon. A lovit balonul cu capul, sau balonul s-a lovit de capul lui, nu ştiu precis, cert e c-a înlăturat pericolul ce plana asupra porţii. E asudat şi surîde fericit cu toţi dinţii. Tricoul îi este cam strîmt pe corp (nici nu e de mirare ; a depăşit de mult „suta" de kg) el se învîrteşte prin tot careul sprinten ca un căpitan pe punte, dînd comenzi în dreapta şi în stînga :

— Nu-l lăsaţi pe Tache. Atenţie la Tache !...

Parcă ar fi vorba de Pele sau Di Stefano. Cînd colo, „periculosul" Tache e un omuleţ uscăţiv, cu chelie şi două picioruşe subţiri ca spetezele unui zmeu. Bătrînul meu n-a uitat însă ameninţarea repetată insistent în ultima săptămînă de către „Il diavolo Tache" („Vă dăm 5 goluri, auzi? Cinci". Şi a arătat şi degetele mîinii larg desfăcute).

...Fortificaţiile „turnătoriei" au fost străpunse. „Cazangiii" au dat un gol, Portarul îl ocărăşte pe bătrînul meu :

— Ai stat în faţa mea. M-ai „mascat".

— Ba tu ai fost gurăcască i-o retează înfuriat taică-meu. Se îmbufnează. Gesticulează. Vrea să se retragă de pe teren. Coechipierii îl înconjură şi-l conving să rămînă. Căci fără el, zic ei, se distruge „mecanismul" echipei. Intervine şi mama de pe tuşă :

— Rămîi acolo, „Tuţule". Nu mă face de rîs.

Argumentul e decisiv. Tata îşi reia locul în teren. Bătrînul îl.. şarjează pe interul advers proiectîndu-l la pămînt. Stoperul îl avertizează :

— Atenţie cum umbli cu el, nea Tudorică. Vezi că el face propunerile la... „primă" !

In sfîrşit, „turnătoria" a egalat. Bătrînul se umflă în pene şi îşi recapătă optimismul : „Pe ei, nu-i lăsaţi, pe ei" !

Arbitrul fluieră sfîrşitul meciului. „Bătrînii" se string la centrul terenului. Incep să se ciorovăiască şi îşi promit o revanşă cruntă. Pornesc apoi la duşuri cu toţii. Il aştept pe bătrîn, singur spectator în tribuna pustie. S-a înserat. Bătrînul vine spre mine. Îi rîde toată faţa. Mă tiscodeşte : „Ei, ia spune cum a fost" ?

— Splendid, tată. Hai să bem un păhărel.

— Nu, nu merg. Intru în „cantonament". Peste o săptămînă avem revanşa. O să-i prăpădim, ce zici ? !...

GEORGE MIHALACHE

DIN TATĂ ÎN FIU

„La bară... Gheorghe Ienciu" — se aude vocea crainicului.

Un spectator care n-a mai fost de ani de zile la un concurs de haltere este în dilemă. Să fie oare „bătrînul" Ienciu ?

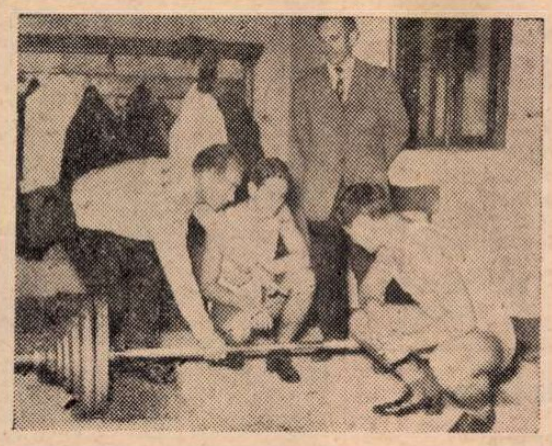

Două familii în jurul barei... Gheorghe Ienciu *(senior) dă explicaţii juniorilor în maiou :* Tiberiu Apostol *(în stînga) şi* Gh. Ienciu *(dreapta). Dintre „seniorii" prezenţi se mai vede Gh. Apostol*

Foto : A. Neagu

In clipa cînd apare pe podium un puşti blond „misterul" este dezlegat. Il avem în faţa noastră pe fiul lui Gheorghe Ienciu, nepot al unui alt halterofil de valoare, Ilie Ienciu

„Pentru a evita orice confuzii — ne spune el — *mă puteţi numi şi Ienciu III. Sînt elev în anul IV al şcolii Tehnice de electroaparataj. M-am născut în anul 1946 şi la vîrsta de 16 ani, la îndemnul fameşi mai mari în acest sport, trebuie să muncească mult, să ducă o viaţă sportivă, să fie foarte disciplinat. Aşa cum au fost tatăl şi unchiul său.*

miliei, am pus mina pentru prima oară pe halteră. Îmi place acest sport. Recent, am avut o mare satisfacţie. Am îndeplinit norma de clasificare pentru categoria I".

La acelaşi club în care activează Ienciu III (Progresul Buc.) găsim încă un tînăr înzestrat, care nu este altul decît fiul fostului campion şi recordman al ţării, Gh. Apostol.

Tiberiu, sau Apostol II, are doar 16 ani şi este elev într-a X-a la liceul 36 din Bucureşti. Inalt, suplu, Tiberiu Apostol „anunţă" peste ani „mijlociul" sau „semimijlociul" ideal. Azi a participat la „cocoş" şi a realizat o frumoasă performanţă : locul III (în luptă cu cei mari) cu rezultatul de 252,5 kg. „Tibi" vrea ca pînă la anul să bată recordul pe care tatăl său l-a deţinut cu vreo 12 ani în urmă : 287,5 kg la „uşoară". Să sperăm că va reuşi cît de curînd acest rezultat la o categorie mai mică.

I. OCHSENFELD

Ştiaţi că...

...în două meciuri de fotbal din cadrul campionatului de juniori al Olandei, Maurice Pavier, portarul echipei P. W. Amsterdam, a scos mingea din plasă de... 69 de ori ? Echipele adverse au cîştigat aceste întîlniri cu scorurile de 20—1 şi, respectiv, 49—0.

...Hllebarov a „urcat" recordul Bulgariei la săritura cu prăjina la 4,96 m ? Vechiul record fusese 4,90 m.

...tenismanul australian Roy Emerson a refuzat o nouă ofertă făcută de Jack Kramer de a trece la profesionism ? Şi Jack Kramer a oferit pentru aceasta 50 000 de dolari.

...s-a fixat definitiv data de disputare a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble ? Ele se vor desfăşura între 5 şi 18 februarie.

De la simplu, la... dublu!

La canoe, Andrei Igorov este un as al probelor de simplu, unde a cîştigat de multe ori medalia de aur decernată învingătorilor.

În viaţă, Igorov a considerat că... dublul îi poate aduce mai multe satisfacţii. De aceea, zilele trecute, el s-a căsătorit cu tînăra asistentă medicală, Elena Datcu.

Le urăm fericire !

UN NOU... CRAINIC

Mai mult ca oricînd, crainicul sportiv este la ordinea zilei. Numeroşi tineri visează să-l imite pe Ghiţulescu (nu şi pe Mircea Radu Iacoban în

meciul Turcia — România !), transmiţînd la radio pasionante întreceri sportive.

Un nou candidat pare a fi tînărul din fotografia noastră, în care cititorii l-au recunoscut, desigur, pe maestrul sportului la suliţă, Alexandru Bizim.

Acesta a îndeplinit rolul de crainic sportiv — şi s-a achitat cu mult succes de această sarcină nu chiar atît de uşoară cum pare la prima vedere — cu ocazia întrecerilor atletice dintre facultăţile Universităţii Bucureşti, dotate cu „Cupa anilor I".

Foto : P. Romoşan

„Cineva acolo sus mă iubeşte"

văzut de un cronicar de box

Boxul este unul din sporturile care atrag un număr mare de spectatori. „Scrima cu pumnii" dintre corzile ringului a pasionat întotdeauna pe amatorii de sport. Viaţa sau isprăvile marilor campioni ai „careului magic" au constituit şi continuă să constituie pretutindeni subiecte de înflăcărate discuţii. Care dintre noi nu-şi aminteşte cu plăcere de „coloşi ai ringului" ca „bombardierul" din Détroit, Joe Louis, tenacele Jack Dempsey, inteligentul Gene Tunney, tehnicianul Ray Sugar Robinson şi alte glorii ale pugilismului mondial ?

De multe ori, scriitori celebri sau cineaşti renumiţi au reuşit să capteze interesul maselor, oferind romane sau filme de succes cu subiecte din culisele boxului profesionist. Jean Cocteau, Jack London sau Ernest Hemmingway sînt cîţiva dintre cei mai apreciaţi scriitori care au redat uimitor lupta cu pumnii şi modul de viaţă al tinerilor puternici, înzestraţi de natură.

După filmul „Teroare" prezentat la noi în ţară cu 20 de ani în urmă, în care cunoscutul actor Edward Robinson a strălucit, demascînd afacerile necinstite ale pugilatului profesionist de la Madison Square Garden, în prezent pe ecranele noastre se joacă cu mare succes filmul **„Cineva acolo sus mă iubeşte"**, o producţie a studiourilor din S.U.A. In acest film este prezentată viaţa agitată a fostului campion mondial de box al „mijlociilor", Rocky Graziano, pe numele său adevărat Barbella. Excelent întruchipat în persoana talentatului actor Paul Newman, specialist — se pare — în roluri de pugilist (l-am mai văzut în filmul „Aventurile unui tînăr", apărînd în rolul unui boxer... sonat), Rocky, derbedeul din copilărie, care nu ştia decît să lovească şi să fure — înfundînd Sing-Sing-ul, reuşeşte să-şi schimbe modul de viaţă. Acest copil al străzii, membru al unei bande de tineri delincvenţi, intră pe uşa din faţă a arenei boxului şi încet, încet, sfătuit de soţia sa, se schimbă şi devine un om corect. El refuză să vîndă meciul cu Sank gangsterilor care operează şi astăzi în boxul american, cu toate că i se promit fel de fel de favoruri. Newman, cu fizicul său de boxer şi cu talentul său actoricesc puţin comun, reuşeşte să impresioneze chiar şi pe spectatorii iniţiaţi în tainele sportului cu mănuşi. Newman se comportă admirabil şi în lupta din ring, fazele oferite în compania lui Zale apropiindu-se de stilul bătăios al lui Graziano. Impresionează (şi demască, în acelaşi timp, boxul profesionist) desfăşurarea reprizei a 5-a, cînd „stilistul" Zale îl ridiculizează pur şi simplu pe Graziano. În condiţiile de desfăşurare a unui meci de box-amator, arbitrul oprea întîlnirea.

Mulţi dintre spectatori se întreabă, poate, cum şi-a terminat Graziano cariera? Filmul se încheie cînd Graziano îi explică soţiei sale că „dreapta" sa, odată şi odată, nu va mai avea aceeaşi forţă şi că el va ceda titlul de campion mondial. Intr-adevăr, în cel de al treilea meci cu Zale, Graziano a lăsat titlul acestuia, care mai tîrziu l-a pierdut în faţa regretatului campion francez Marcel Cerdan, decedat în plină glorie într-un accident de avion. Ce face astăzi Graziano nu ştim. In schimb, pentru cei care l-au văzut pe Tony Zale în acest film putem spune că el şi-a reluat meseria de bucătar la Chicago şi că gloria sa de boxer n-a fost decît efemeră.

PAUL OCHIALBI

MOZAIC FOTBALISTIC

● *Federaţia de fotbal uruguaiană a propus antrenorului Helenio Herrera să ia în „mîinile sale" pregătirea echipei naţionale pentru faza finală a campionatului mondial, care se va desfăşura în 1966 în Anglia. Uruguaienii i-au propus lui Helenio Herrera un contract de o lună şi jumătate (15 iunie—1 august) pentru care antrenorul lui Inter ar urma să primească 17 000 de dolari. În cazul cînd echipa Uruguaiului va deveni campioană a lumii în 1966, Herrera va primi o sumă dublă, adică 34 000 de dolari. Herrera a acceptat, însă numai în eventualitatea că echipa Italiei nu participă la campionatul mondial de la Londra. Ceea ce este puţin probabil...*

● Poliţia engleză a hotărît să utilizeze cîini lupi pentru menţinerea ordinei în cadrul campionatului mondial de fotbal.

● *Învingînd pe Dudelange cu 18—0 (în două partide) Benfica a stabilit recordul de goluri marcate în „Cupa campionilor europeni".*

● Anglia a perfectat două meciuri cu Polonia : la 9 februarie la Londra şi la 5 iulie 1966 la Varşovia. Această a doua întîlnire va servi ca un ultim act în pregătirea formaţiei engleze înaintea începerii campionatului mondial.

● Ungaria este singura ţară dintre cele 16 finaliste participante la turneul din Chile, care şi-a păstrat, din 1962, antrenorul : Lajos Baroty. El antrenează formaţia maghiară şi pentru campionatul din 1966, de la Londra.

● Vechiul internaţional bulgar Boşkov a abandonat postul său de medic la spitalul militar din Sofia, pentru a se ocupa din nou de fotbal. Boşkov va urmări antrenamentele echipei A. C. Milan, unde lucrează cunoscutul antrenor suedez Diedholm. Boşkov este hotărît să scoată din echipa militară sofiotă „Cerveno Zname" o echipă de talia fostei T.D.N.A.

● *Ca urmare a „entuziasmului" suporterilor locali, în timpul meciului Saint Trond - Anderlecht, clubul Saint-Trond a plătit o amendă de 10 000 franci belgieni. Şi anul trecut, pentru acelaşi meci, Saint Trond a trebuit să plătească amendă. Dar numai de... 5000 de franci.*

POŞTA magazin

C. ALBESCU, CARACAL — Primul meci de rugbi între noi şi francezi a avut loc în 1919. Scor : 48—5 pentru Franţa. Celelalte

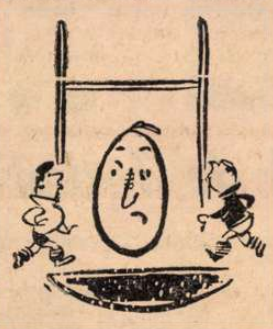

întîlniri disputate înainte de 1944 au dat, de asemenea, cîştig de cauză rugbiştilor francezi. In anul 1960 avea să se producă surpriza : România—Franţa, la Bucureşti, 11—5. Ceea ce a urmat n-a mai fost o surpriză : jucătorii noştri i-au dominat în cîteva rînduri pe francezi. De două ori, pe terenul lor, francezii au trebuit să spuie „merci" că meciurile s-au terminat la egalitate!

NELU GALEŞ şi MIELU STAN, COMUNA TINOSU. — Aţi găsit un „film" bun: **Crişul : CAMERA ÎN FORMA DE... B.**

PETRE FRIED, CLUJ. — Recordul ţării noastre la 100 m plat este 10,4 secunde. Trei atleţi au realizat această performanţă : Ion Moina, Ion Zamfirescu şi Gheorghe Tudoraşcu. Cu o diferenţă însă : Moina a obţinut-o în 1948...

UN GRUP DE CITITORI, BUCUREŞTI. — Dobai a avut un şut necruţător, dar cele ce vi s-au spus în legătură cu acest lucru — de pildă, că nu i s-a mai dat voie să tragă cu piciorul drept, că acesta i-a fost ...sigilat — sînt de domeniul poveştilor. Mai de grabă s-ar putea crede despre unii dintre înaintaşii noştri de astăzi că au picioarele sigilate. Nu trag de loc la poartă !

TUTU MARGINEANU, CUGIR — Reghinul a avut echipă de fotbal în categoria A : Avîntul, în 1955. Ea s-a clasat însă pe ultimul loc şi a retrogradat. Se poate lăuda însă că a făcut meci nul, atît la Reghin cît şi la Bucureşti, cu Dinamo, care avea să cîştige în acel an campionatul ţării. Cînd ai ajuns în „C", deh, trăieşti din amintiri...

CRISTIAN MAXINEANU, BUCUREŞTI. — 1) Zgardan joacă acum la Constructorul Brăila. — 2) Unde joacă Ivănescu ? Vă pot spune adversarii lui : la Jiul Petrila. — 3) Cînd este considerat henţul involuntar ? De regulă cînd cel care a atins mingea cu mîna este un jucător al echipei ...gazdă ! Lăsînd

gluma la o parte, vă pot spune că majoritatea „henţurilor" sînt neintenţionate. Din păcate, atît arbitrii cît şi spectatorii se opresc mai de grabă asupra henţurilor decît a faulturilor, deşi, aici, aproape întotdeauna, este prezent elementul intenţional.

IOAN HUBA, TIMIŞOARA. — Nu cred că există vreun jucător care să nu fi ratat un „11 metri". Poate că acest lucru i s-a întîmplat şi lui Pele. Dar cîte a marcat ? In orice caz, nu este normal ca la executarea unei lovituri de la 11 metri înaintaşul să aibă mai multe emoţii decît ...portarul. Şi cam aşa se întîmplă la noi, în ultimul timp. Nu ?

CHIRU MIHAI, COMANA — Ozon nu antrenează în momentul de faţă nici o echipă. S-ar putea să-i vedem ocupîndu-se de juniorii Progresului. Ceea ce n-ar fi rău !

ŞTEFAN MIHĂESCU, BUCUREŞTI — Voica, fostul jucător al lui Dinamo Bucureşti, Petrolul Ploieşti şi C.S.M.S. Iaşi, joacă acum la C.F.R. Paşcani. După cum se vede, este un om „...călătorit !

ION POŞTAŞU

Desene de NEAGU RĂDULESCU